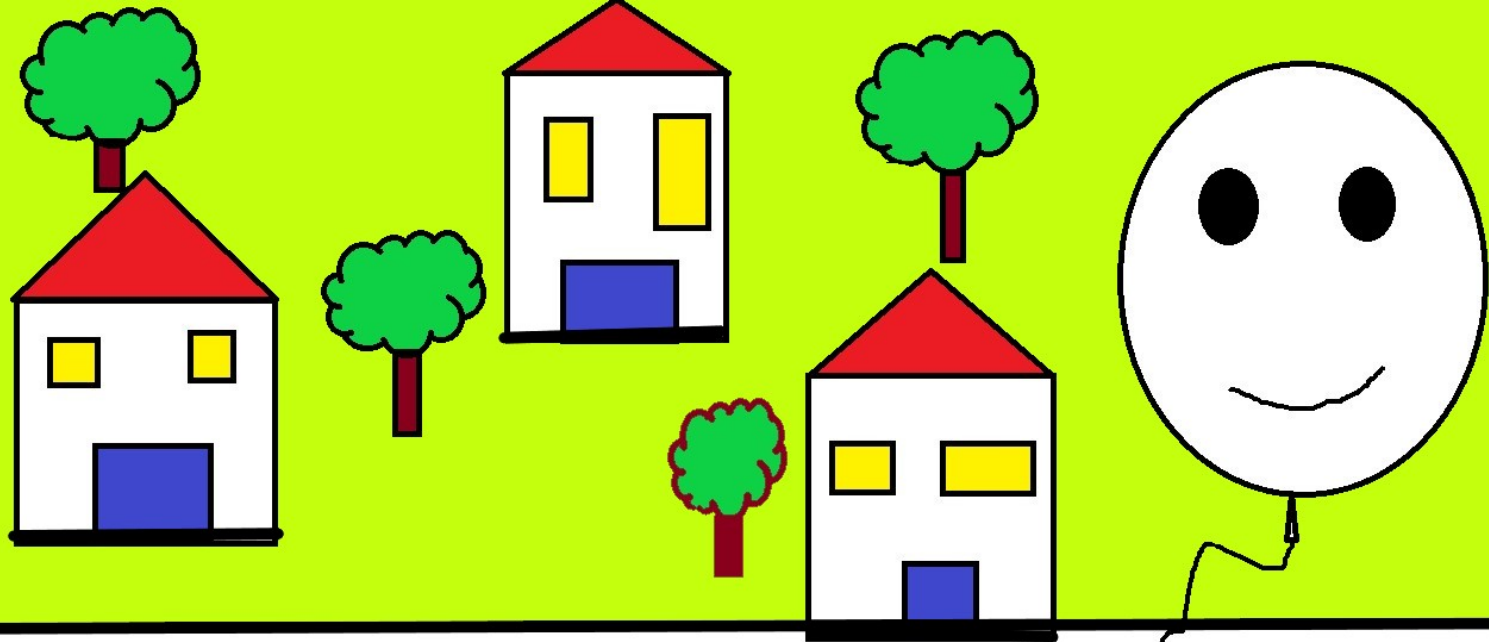
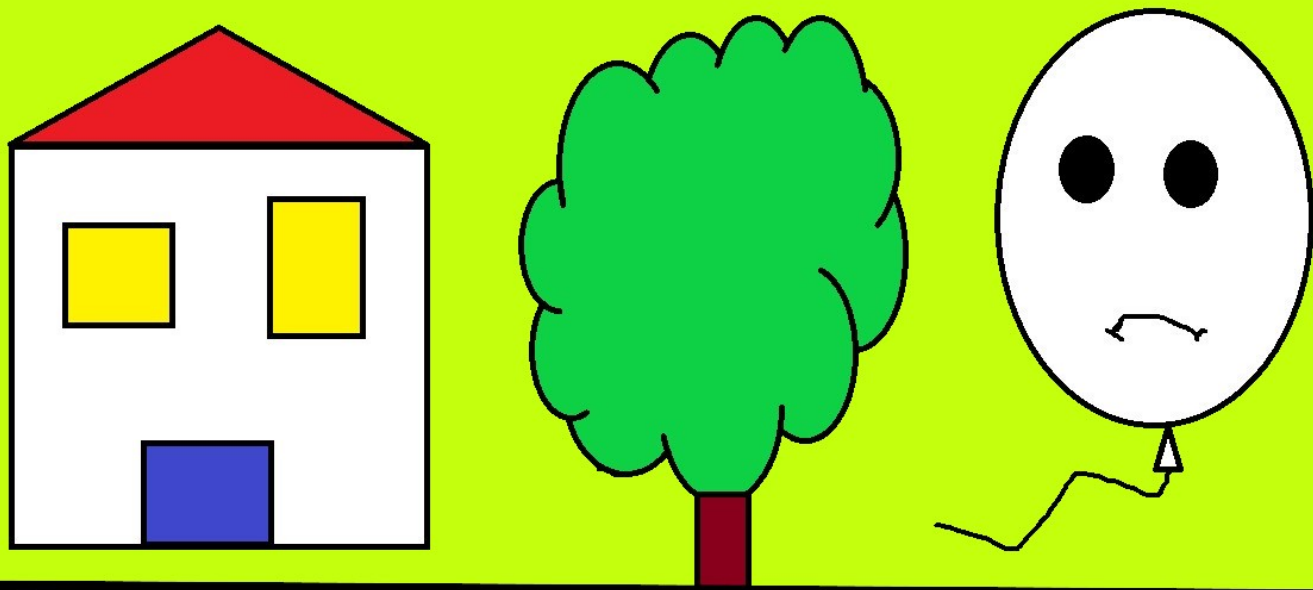


**Το άσπρο
μπαλόνι φτάνει
στην άκρη του
ονείρου του...**

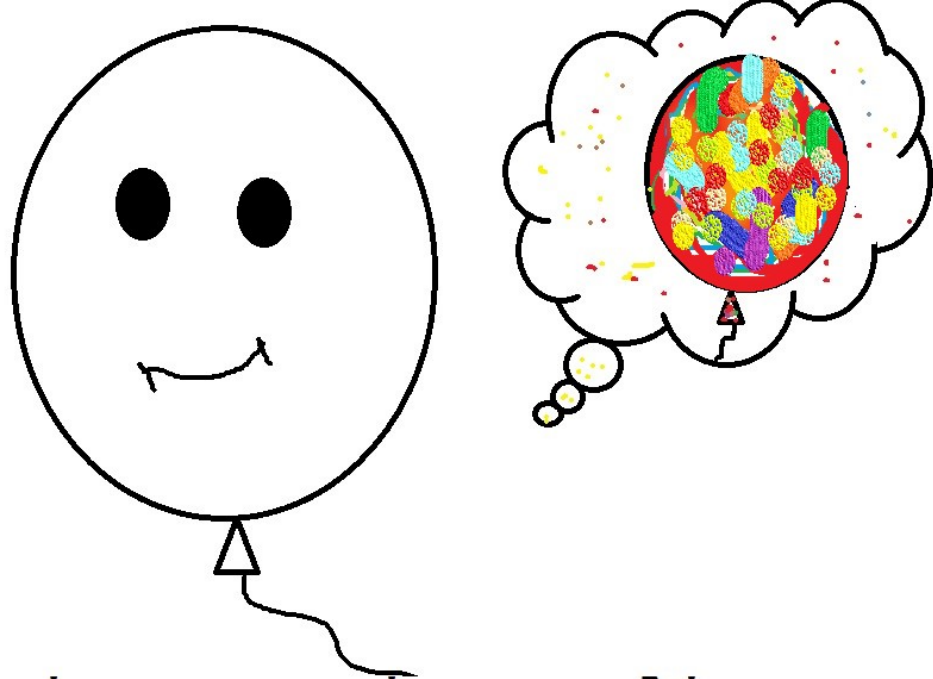
**Νίκου Βασιλική Νηπιαγωγός
Δημιουργός του παραμυθιού...**



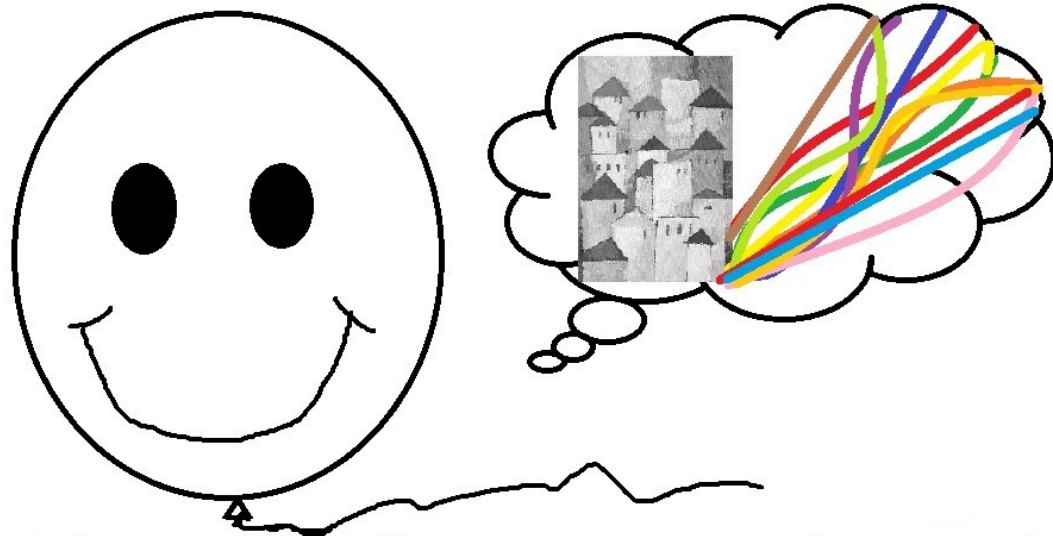
Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα κάτασπρο ,ολόλευκο μπαλόνι που ζούσε σε μια πολύ όμορφη πολιτεία που ήταν γεμάτη με χαρές ,γέλια και παιχνίδια... Ευτυχισμένα παιδιά και ζωηρά παιζανε και κάνανε ένα σωρό σκανταλιές ,ζαβολιές και καμώματα ...Έτσι όμορφα κυλούσαν οι μέρες τους μέσα στην ευτυχία και την ανεμελιά...



Σε μια άκρη όμως, σε μια γωνιά στεκότανε ένα μπαλόνι άσπρο , ολόλευκο και μοναχό και κατσουφιασμένο ήτανε θαρρώ... Ήτανε προβληματισμένο και στις σκέψεις του χαμένο.... Γκρίνιαζε ,σκεφτότανε και ονειρευότανε ... ' ' Είμαι μπαλόνι εγώ λευκό ... Νιώθω τόσο βαρετό ... ' '. Έλεγε και ξανάλεγε το καϋμένο μας μπαλόνι...Δεν σταματούσε την γκρίνια όλη μέρα ...και έψαχνε λύση να βρει ... Να λύσει το μεγάλο πρόβλημα του... Σκεφτότανε και αναρωτιότανε τι μπορεί να κάνει ,την πίκρα του αμέσως για να γιάνει ...

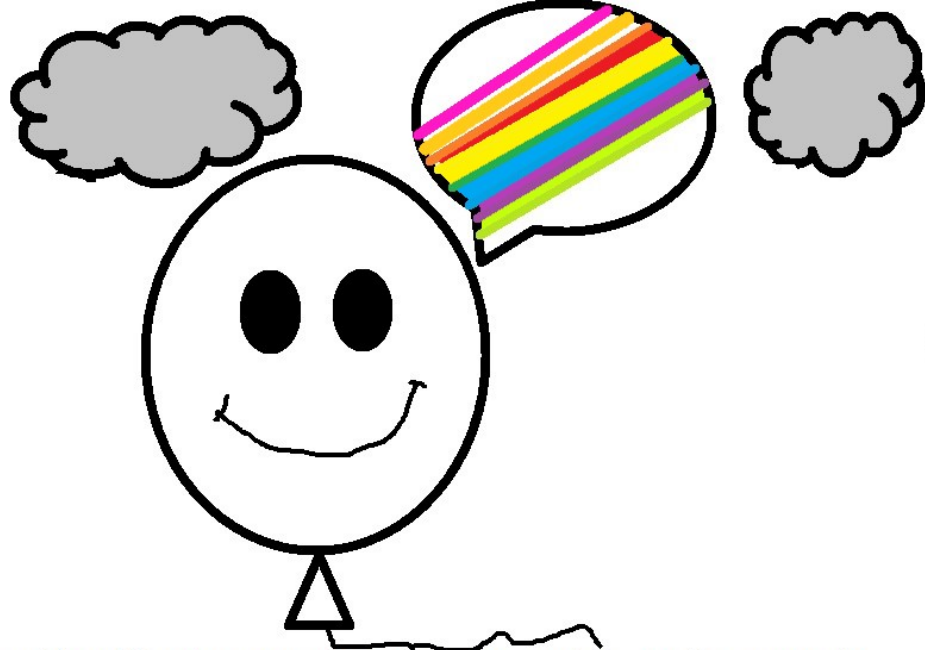


**Το όνειρο του ήτανε πολύχρωμο να γίνει
και όλοι να το θαυμάζουνε
και λάμψη ξοπίσω του να αφήνει...**



Τότε του'ρθε μια ιδέα , έξυπνη και τρομερή ...Να ταξιδέψει στην άλλη άκρη του βουνού ,πέρα όπου υπήρχε μια ξεχωριστή πολιτεία. Η πολιτεία του Ονειρού ,για να ανταμώσει εκεί τον άρχοντα του. Το μαγικό Ουράνιο τόξο που ήτανε πολύχρωμο και φημισμένο και τόσο θαυμαστό ...

' 'Με τη σοφία που' χει και τη γνώση, λύση αμέσως θα μου δώσει... Εκεί που στέκεται ψηλά βλέπει όλα τα καλά ...του κόσμου όλες τις χαρές των χρωμάτων τις ζωές ...' ' .Αυτά έλεγε και ξανάλεγε το άσπρο μας μπαλόνι και ξεκίνησε το μεγάλο του ταξίδι ελπίζοντας να πραγματοποιήσει το μεγάλο του όνειρο...



Πέταξε πολύ ψηλά ανάμεσα σε σύννεφα και σε πουλιά ...Μα ένα σπουργίτι απορημένο το κοιτάζει σατισμένο και αμέσως το ρωτά ... Που πας μπαλόνι μου μικρό , που σαι τόσο μονακό ...; Μήπως έχασες το δρόμο ;Θέλεις έναν τροχονόμο; Την πορεία να σου δείξει και τον δρόμο να σου ανοίξει ;Τότε τ' άσπρο μπαλόνι θαρρετά με καμάρι απαντά:Το ουράνιο τόξο πάω να συναντήσω , το άσπρο μου κρώμα ξοπίσω μου ν' αφήσω ...Θέλω να με βοηθήσει,με πολλά χρώματα να με στολίσει...

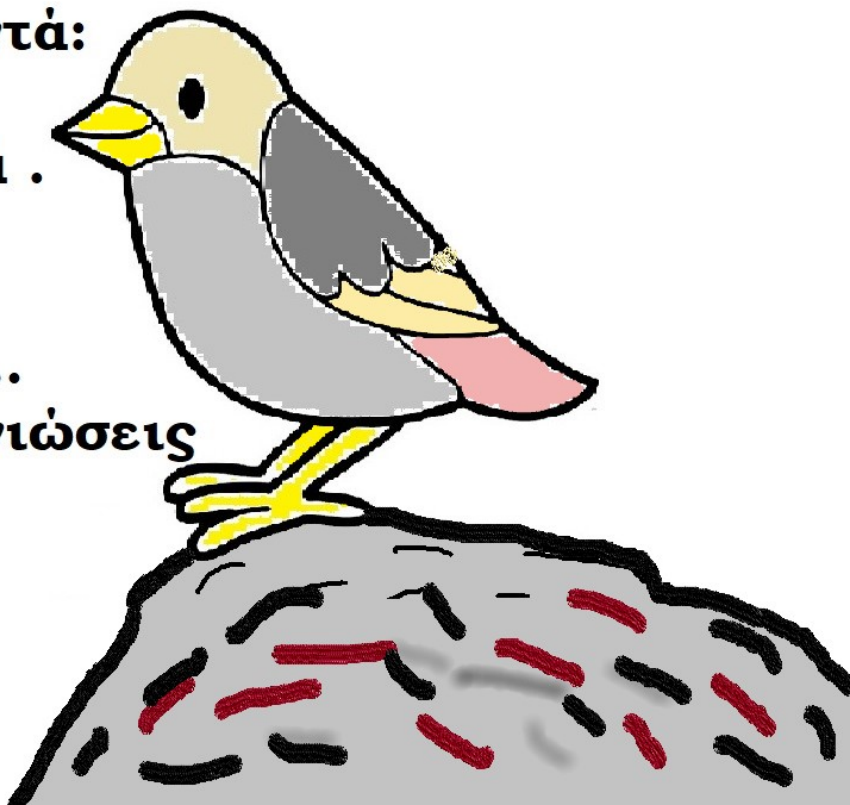
Το σπουργίτι τότε απαντά:

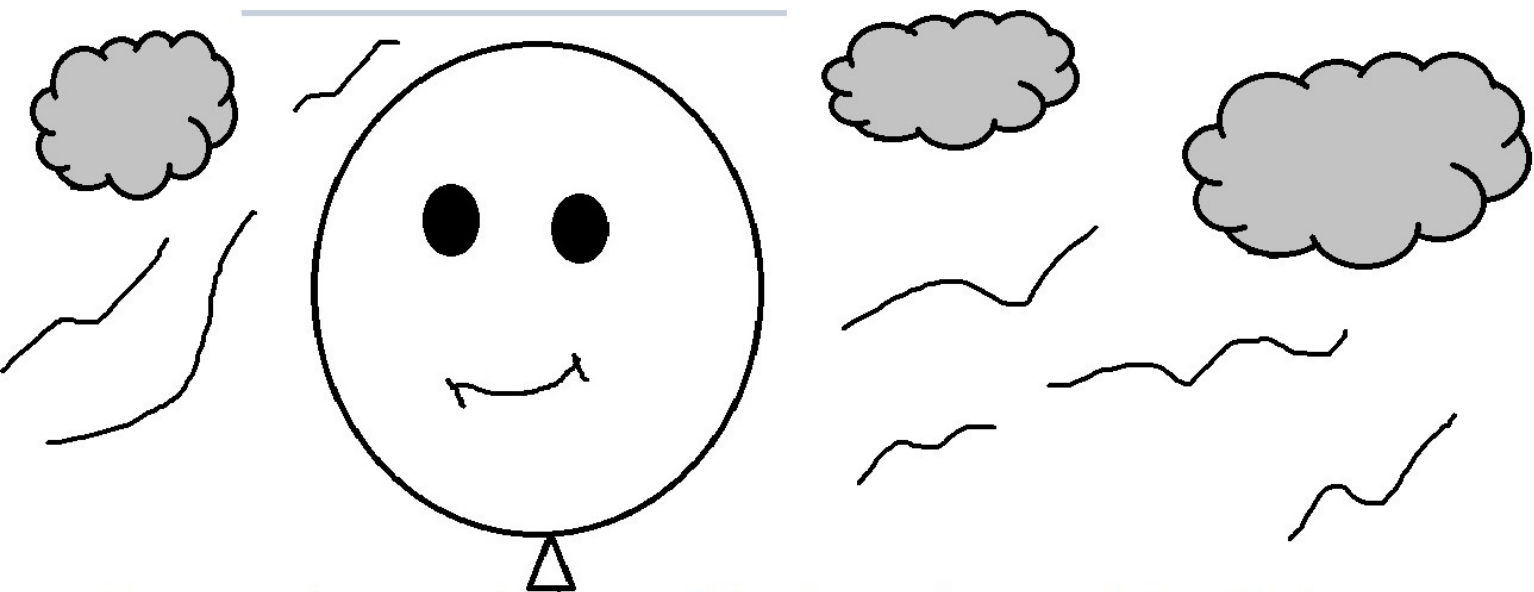
**''Μπαλονάκι όλα αυτά
είναι παράλογα ,στραβά .**

**Το άσπρο χρώμα
να κρατήσεις**

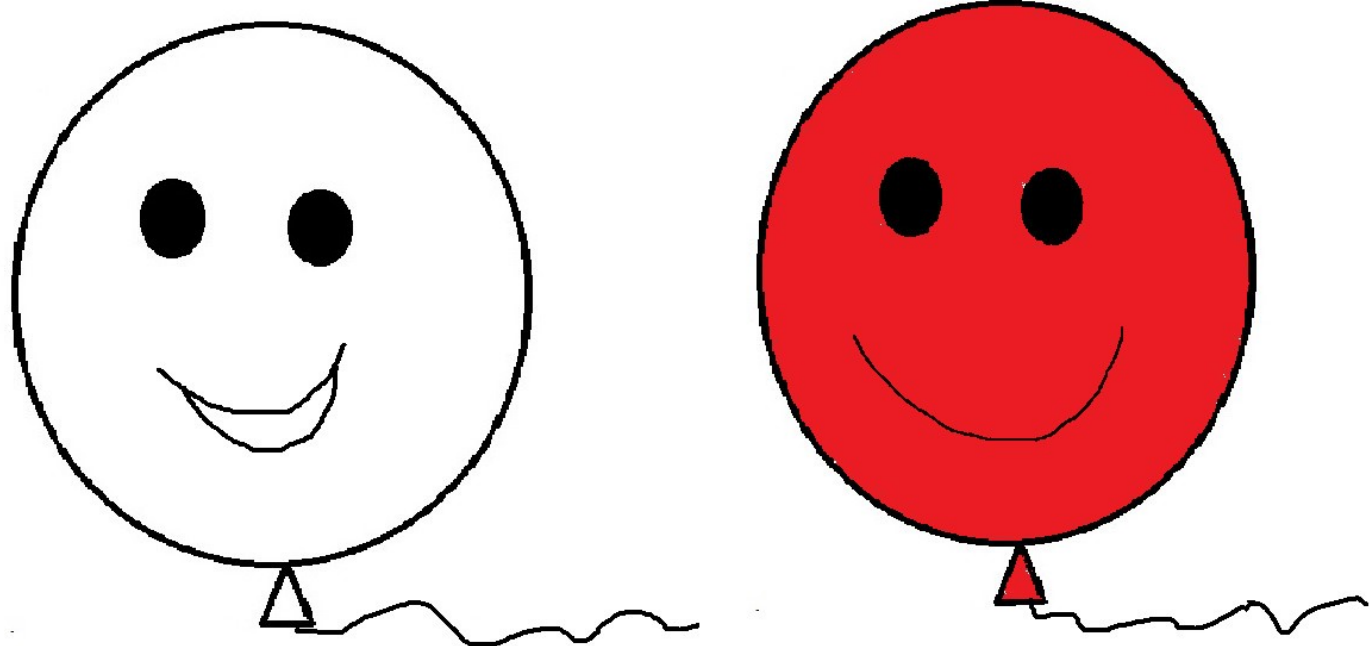
με αυτό εσύ να ζήσεις ...

**Γιατί γρήγορα θα μετανιώσεις
το χρώμα σου, αν εσύ
προδώσεις... '' .**



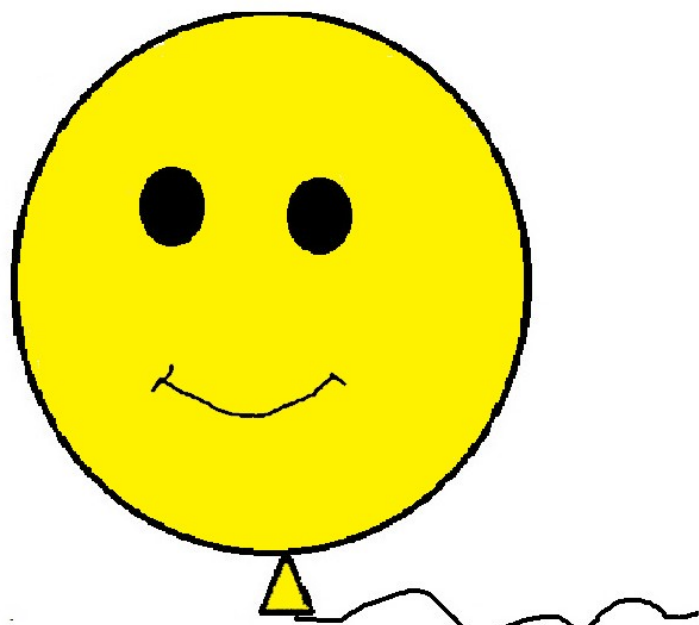
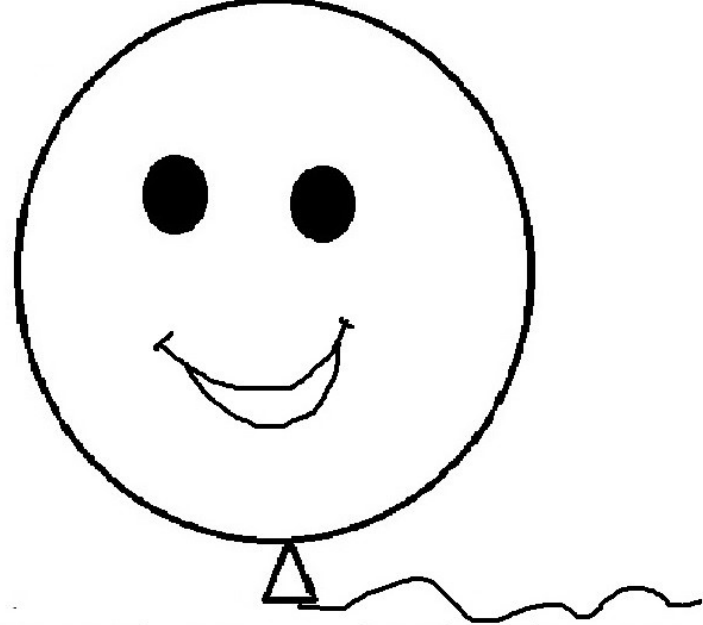


Έφυγε γρήγορα το άσπρο μπαλόνι θυμωμένο, γιατί δεν ήθελε να ακούσει περισσότερα και σκεφτότανε πως το γκρι σπυργιτάκι θα του δημιουργούσε πολλά προβλήματα ...και θα το εμπόδιζε να πραγματοποιήσει το μεγάλο του όνειρο ...
Συνέχισε την πορεία του να πετά και ο άνεμος πιο ψηλά να το φυσά.

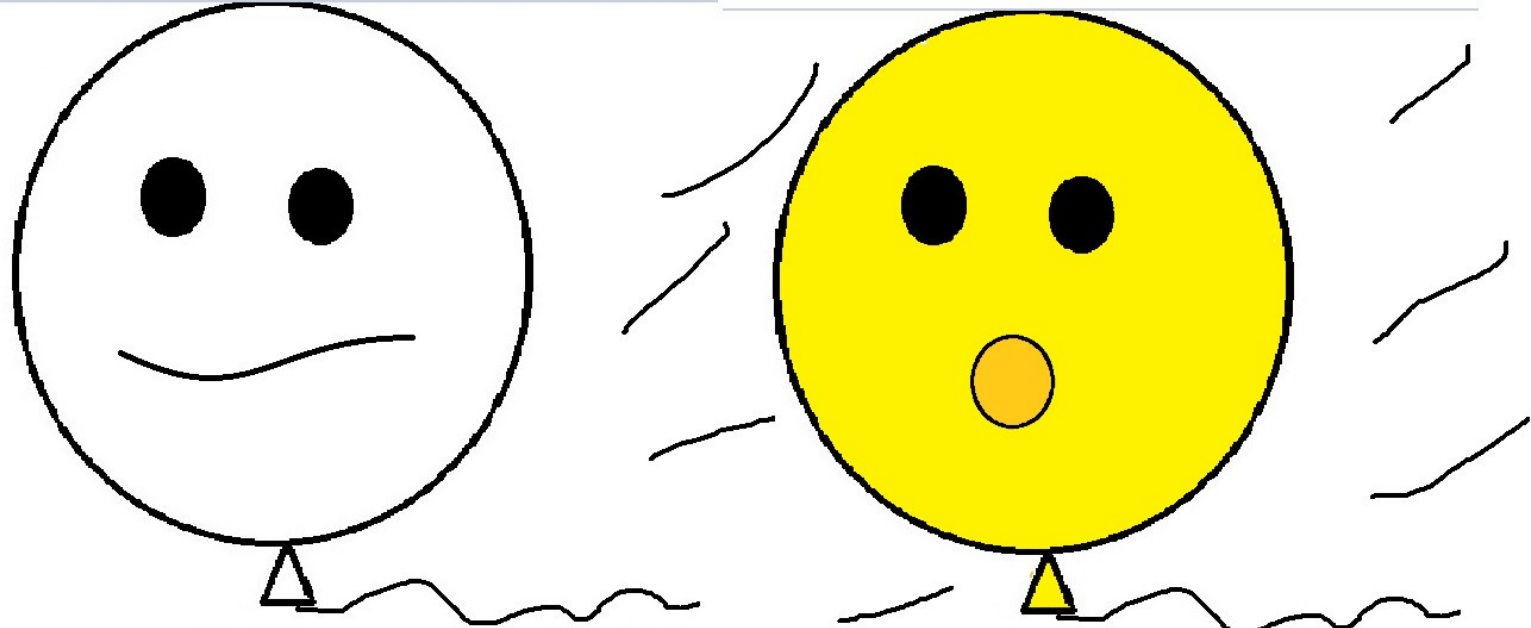


Όπου ξάφνου ανταμώνει ένα κόκκινο μπαλόνι... Το άσπρο μπαλόνι καιρετά το ζηλεύει , το κοιτά ... και του λέει με χαρά...

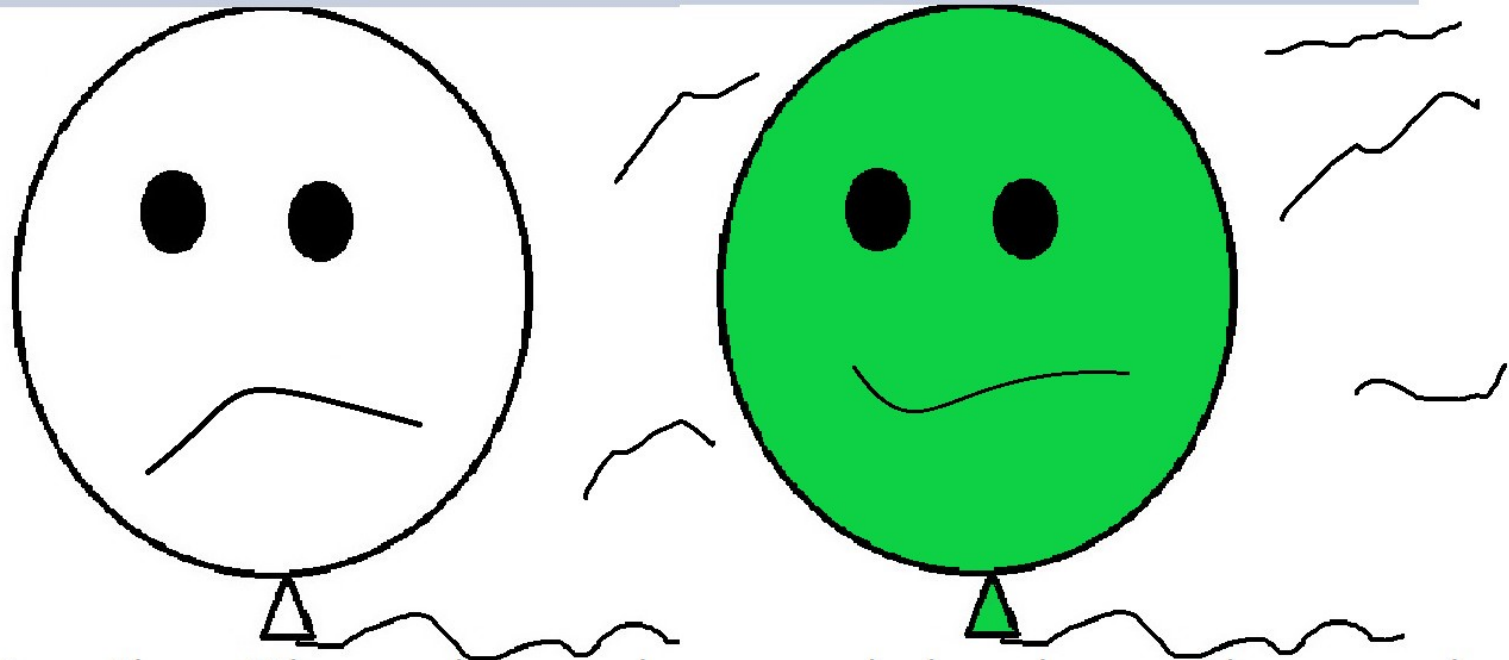
' 'Ωραίο χρώμα εσύ κατέχεις σίγουρα θα το προσέχεις κόκκινο είναι της φωτιάς της γιορτής , της Πασχαλιάς... ' '. Το κόκκινο μπαλόνι δεν του απαντά βιάζεται γοργά πετά κάπου γρήγορα κινάει , να προλάβει για να πάει ...



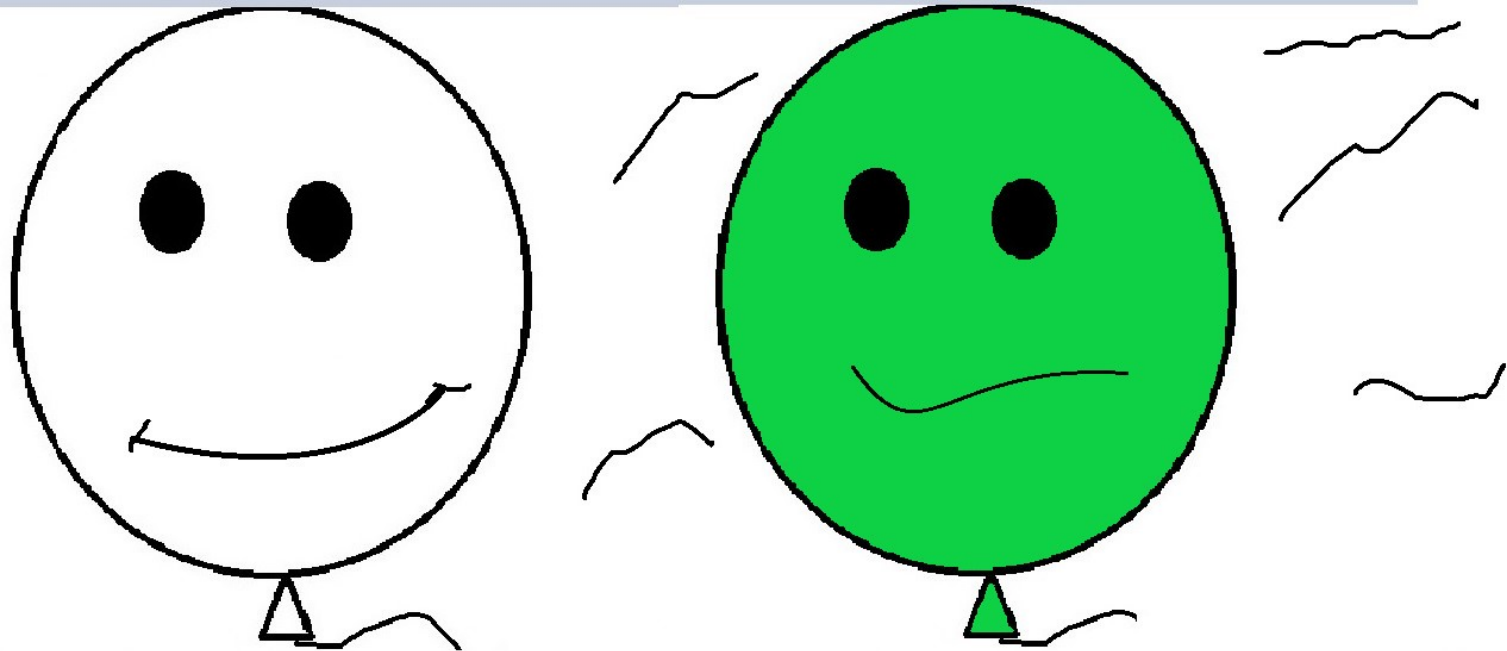
Μετά από λίγη ώρα τ' άσπρο μας μικρό μπαλόνι συναντά ένα άλλο κίτρινο μπαλόνι .
Να πετάει ,να καμαρώνει και με ύφος να φουσκώνει...
Το άσπρο μπαλόνι μας ζηλεύει μα αμέσως ξεθαρρεύει .
Γυρνάει και του λέει με καϋμό...Είσαι τόσο θαυμαστό...
'Εχεις του ήλιου συ το φως και σβήνεις τα σκοτάδια μοναχός ...
Είσαι τόσο φωτεινό όμορφο και λαμπερό...!



Το κίτρινο μπαλόνι δεν του απαντά βιάζεται γοργά πετά κάπου γρήγορα κινάεινα προλάβει για να πάει ...
Έτσι τ' άσπρο μας μπαλόνι που δεν θέλει να θυμώνει συνεχίζει να πετάει ,τη διάθεση του δεν καλάει...

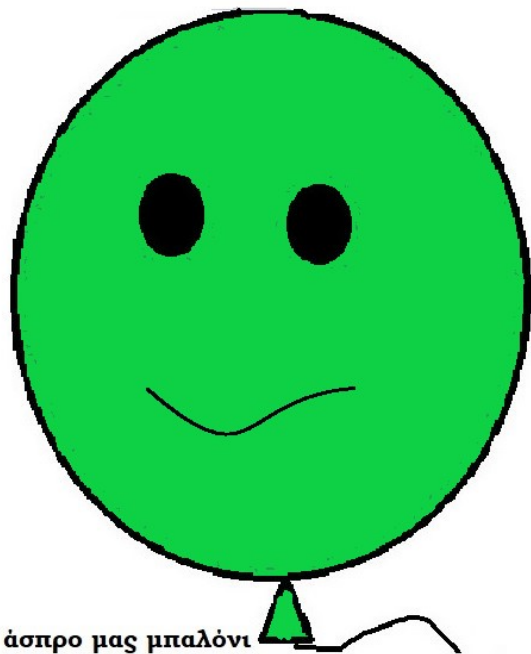
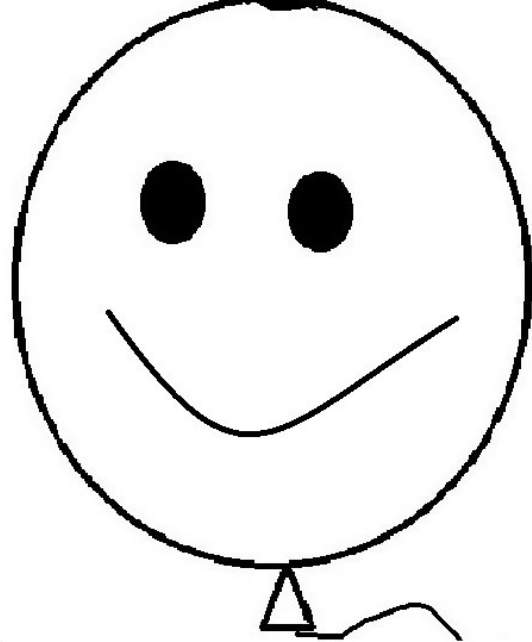


Όσπου ξάφνου βλέπει εμπρός να ναι κάποιος αρχηγός ,ένα πράσινο μπαλόκι να φουσκώνει σαν τρομπόκι ...Γυρνάει τ' άσπρο μας μπαλόκι και αγανακτά ,θυμώνει... Θέλει να πει και να μιλήσει τον καϋμό του ν' αναλύσει...'' Πράσινο χρώμα απ' τη φύση έχεις μπαλόκι μου αποκτήσει .Δέντρα ,κάμποι και βουνά ζωντανεύουνε ξανά .Με πράσινο τη φύση στόλισες, με κλωροφύλλη γιόμισες τα λουλούδια ,τα λιβάδια για να βόσκουν τα κοπάδια ...''



**Το πράσινο μπαλόνι δεν του απαντά βιάζεται γοργά πετά κάπου γρήγορα
κινάει να προλάβει για να πάει ...**

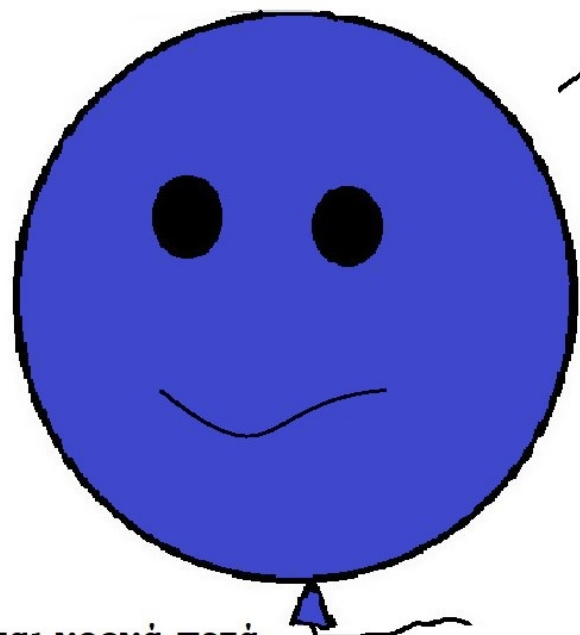
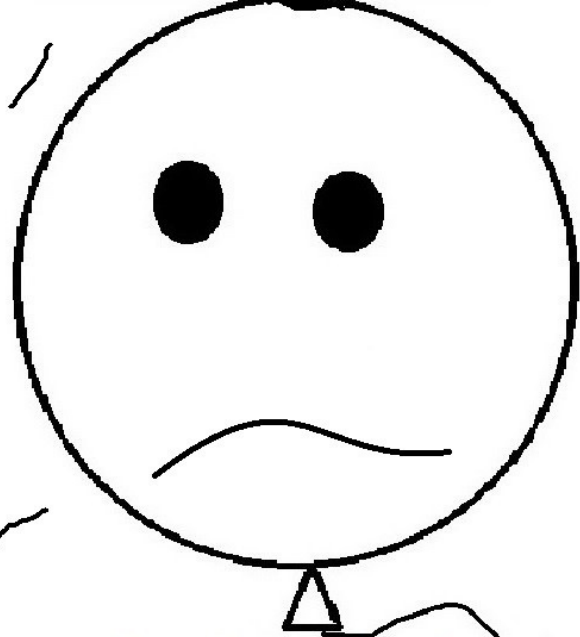
**Συνεχίζει να πετάει ,μ' απορία να κοιτάει τ' άσπρο μας μικρό μπαλόνι
οτιδήποτε ζυγώνει ...**



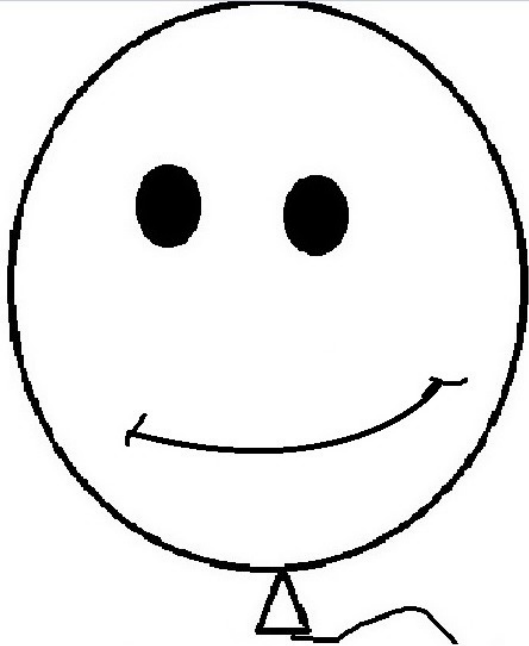
Κάθετα λίγο ανασαίνει και αμέσως ξαποσταίνει...Τότε τ' άσπρο μας μπαλόνι πάει κοντά του και ζυγώνει, πλησιάζει το κοιτάζει και με ζήλο το θαυμάζει... Του λέει λόγια γλυκά, μελένια, που 'ναι όλα παινεμένα...

'' Μπαλόνι μπλε είσαι τ' ουρανού ,της θάλασσας και του γυαλού .

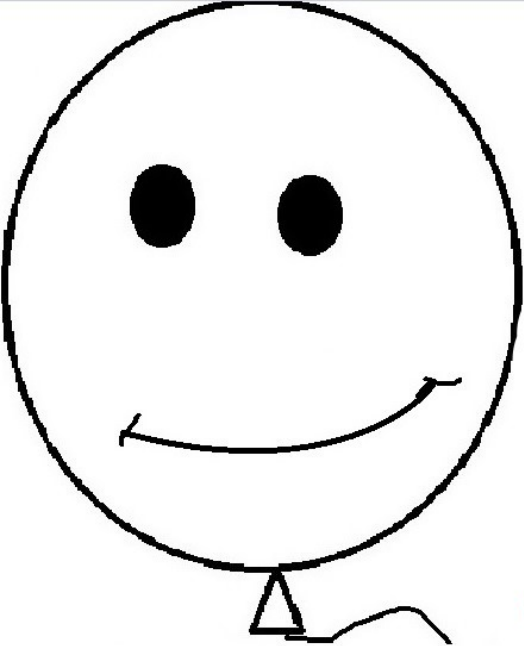
Καράβια και αεροπλάνα, πορείες κάνουνε και πλάνα ...Με το χρώμα εσύ που απλώνεις, ολόγυρα στη γη γαλήνη στρώνεις ...'' .



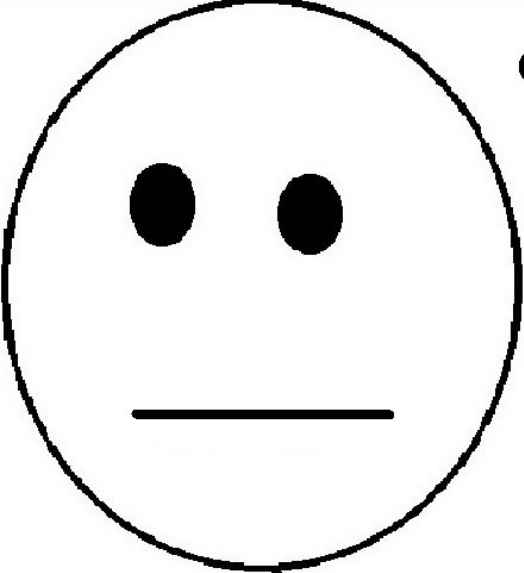
Το μπλε μπαλόνι δεν του απαντά βιάζεται γοργά πετά .
Κάπου γρήγορα κινάει, να προλάβει για να πάει ...
Το άσπρο μας μικρό μπαλόνι, πετάει με αέρα σαν φουσκώνει
απορεί και ρωτάει ...Πόση ώρα θα πετάει;
Τ' ουράνιο τόξο για να δει... τον καϋμό του, για να του πει...;



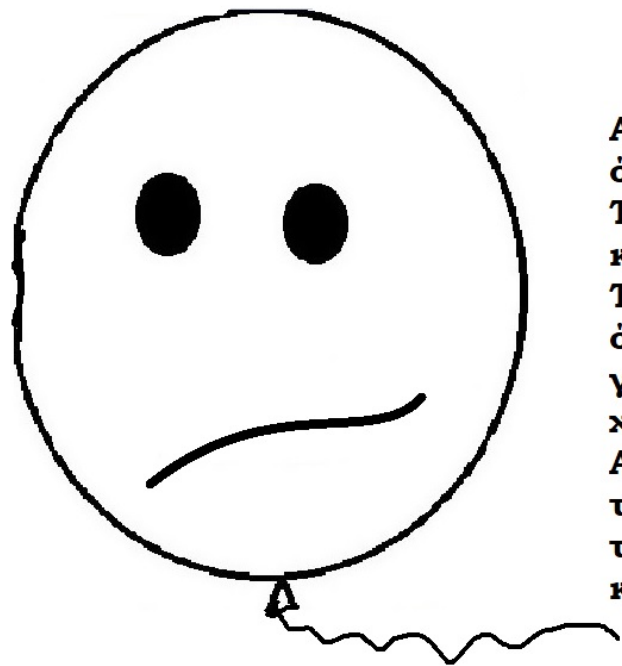
**Τότε σαν πλησίασε δίπλα στη βουνοκορφή ,κατάλαβε γινότανε μεγάλη εκεί γιορτή ...
Το Ουράνιο τόξο γιόρταζε και ήτανε χαρωπό και όλοι μαζί στήσανε σε κύκλο, τρανό χορό...
Μπαλόνια ,μπαλαρίνες και γιρλάντες, είχαν κέφια και μεγάλες μπάντες.
Μουσική, χορός ,τραγούδι να καεί το πελεκούδι...**



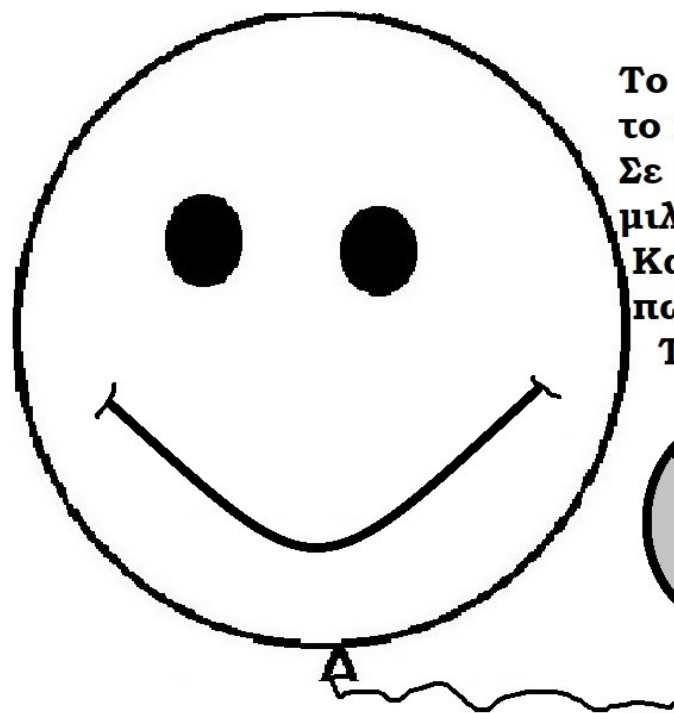
**Το άσπρο μπαλόνι ζύγωσε
απ' το Ουράνιο τόξο να ζητήσει .
Χρώματα πολλά απαιτήσε
το σώμα του να στολίσει...**



Το ουράνιο τόξο χαμογέλασε και σκέψη σοφή του πέρασε. Συμβουλή να του δώσει κι απ' το κακό να το σώσει ...
Και του λέει αρέσως, σοβαρά και ύψος βασιλιά... ' Η όμορφη μητέρα φύση με χαρά σ' έχει προικίσει
να'σαι εσύ μοναδικό και στην πλάση ιδανικό... Να αστράφτεις, να φωτίζεις και τη λάμψη να χαρίζεις.
Για να σβήνεις το σκοτάδι μ' ένα σου, μονάχα κάδι... Το άσπρο χρώμα του αφρού και τ' άσπρο του περιστεριού
που μήνυμα ειρήνης δίνει στον κόσμο όλο σαν αφήνει.
Άσπρα σύννεφα πουπουλένια κι' άσπρα κρίνα φυτρωμένα έχει γύρω μας η φύση που τ' άσπρο χρώμα έχει αφήσει.
Κύκνοι άσπροι μα και γλάροι έχουν του λευκού τη χάρη ... Κρίνα ,άνθη και ζουμπούλια και λευκό χρώμα έχει η πούλια.



Αν εσύ άσπρο χρώμα καθείς
όλα αυτά που θα τα βρεις ;
Τ' άσπρο χρώμα θα εξαφανιστεί
κι απ' τη γη μας θα καθεί...'' .
Το άσπρο μπαλόκι σκέφτηκε
όλες τις συμβουλές
γρήγορα τις δέχτηκε
χωρίς αναβολές.
Απόφαση μεγάλη έβγαλε
τη λογική μπροστά επρόβαλε ,
τον κόσμο με το χρώμα του να κατακτήσει
και τη χάρη του να διαλαλήσει.



Το άσπρο μπαλόνι έζησε πολύ ευτυχισμένο
το χρώμα του εδόξαζε, που ήταν φημισμένο.
Σε εξώφυλλα και περιοδικά,
μιλούσε περήφανα καμαρωτά
Και σε συνέδρια απαντούσε
πως το χρώμα του για πάντα θ' αγαπούσε.
Τέλος...!

